

til at stemme derfor, og naar det saa viste sig i det andet Thing, at der dog her i dette Thing havde været Medlemmer, som nok vilde gaa ind paa Forslaget, saa vilde det efter min Mening give Sagen et Stød fremad. Dernæst sagde den ærede Ordfører, at han ikke var nogen stor Regnemester; det er jeg heller ikke, jeg har slet ikke befattet mig med at udregne, hvormeget Fonden vilde kunne faae i Indtægt, men jeg anser det i alle Livets Forhold for rigtig, at man itide er betænkt paa at kunne beholde Noget tilovers, at man ikke fra Først af gaar hen og lover saa Meget ud, at man maaske, førend man tænker det, kommer paa Bunden af Kassen; thi det er uheldigt. Det er ikke, fordi jeg misunder Præsterne den større Løn; men, naar det senere viste sig, at Fonden var saa rig, at man kunde give dem et Tillæg, saa kunde man jo altid gjøre dette Skridt. Naar man derimod først havde sat store Lønninger, og det saa viste sig, at Fonden ikke var tilstrækkelig, saa vilde det være meget vanskeliggere at gjøre et Tilbage-skridt og sige: Nei, nu maa I nøies med mindre Løn; jeg tror, det vilde være klogere fra Først af at gaa saa sparsomt tilværks som muligt. — Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det vilde være meget uheldigt at vedtage Bestemmelsen om de 50,000 Rd., der skulde anvendes til Tillæg til Præsternes Lønning. Det ærede Medlem mente, at de af Udvalgets Flertal foreslaaede Lønninger ikke vilde blive for høie; men det ærede Medlem kan være rolig for, at hvor Præsten staar i det Forhold til Menigheden som han bør, og hvor Præsten er den Sjælesorger, han bør være, der skal hans Lønning ikke blive saa lille, der skal han nok blive rundelig aflagt. Jeg antager nemlig med det ærede Medlem, at man aldrig kommer ind paa den Bestemmelse, der forbyder at yde Præsten Erkjendelighed uderfor Kirken, thi det vilde jeg anse for noget aldeles Unaturligt; og hvor Forholdet mellem Præst og Menighed er, som det bør være, kan det ærede Medlem derfor være rolig for, at der vil Præsten ikke blive daarlig aflagt.

Ordføreren: Jeg skal være enig med

det ærede Medlem, som nu talte (Scholer), i, at det vilde være uheldigt, om Rigsdagens Afgjørelser mindede om Noget, der lignede Handels, uden at jeg endda særlig vil fremhæve Hestehandelen, der nu engang ikke har noget godt Ord paa sig. — Med Hensyn til det sidste af det ærede Medlem berørte Punkt vil jeg iøvrigt blot gjøre opmærksom paa, at der jo dog, hvis man virkelig kom i Forlegenhed, var andre Maader, hvorpaa man kunde komme ud af det, uden at man behøvede at nedsætte de engang vedtagne Lønninger. En af disse Maader var jo, som før berørt, at formindste Antallet af de høiest lønnede Embeder. Da der rimeligvis vil behøves en 30 Aar for at komme helt over til den nye Lønningsmaade, vil jo altid, ifald der imidlertid skulde vise sig nogen Mangel paa de nødvendige Penge i Pensjons- og Hjælpefonden, den Udvei staa aaben, at man ved Lov kan formindste Antallet af de høiest lønnede Embeder. Jeg skal derhos tillige minde om, at de Sætter, som af Udvalgets Flertal ere foreslaaede, ere de, som Regjeringen i forrige Samling først efterhaanden gif ind paa, ligesom jeg jo allerede har forklaret, hvorledes disse Sætter ere blevne til, nemlig igjennem en Nedsættelse af langt højere Sætter. — Jeg skal endelig sluttelig kun tilføie den Bemærkning, at, naar jeg for fremstillede mig selv som en daarlig Regnemester, da var det dog ikke min Hensigt at give en egentlig praktisk Prove derpaa. Jeg gav imidlertid imod min Villie en saadan, idet jeg udensidere multiplicerede 420 Tdr. Byg med 50 for at udfinde den Besparelse, der vilde opnaas, hvis Antallet af de høiest lønnede Embeder blev nedsat fra 250 til 200. Disse 50 Embeder gaa jo nemlig dog ikke ud af Tingenes Verden; de blive bestaaende, om end med nedsat Løn, og der bliver altsaa kun Tale om en Reduktion af 70 Tdr. Byg eller en Nedsættelse til 350 Tdr. for hvert af de 50 Embeder, saa at Besparelsen ialt kun vil beløbe sig til 3,500 Tdr. Byg.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, som jeg endnu vil tillade mig med Hensyn til, hvad der er blevet